

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 6. februar 2017. godine
Ref. br.: RK 1035/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI113/15

Podnosilac

Ramë Ramaj

**Ocena ustavnosti presude Rev. br. 80/2014 Vrhovnog suda Republike
Kosovo od 14. aprila 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Ramë Ramaj (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), sa prebivalištem u Uroševcu.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Rev. br. 80/2014 Vrhovnog suda od 14. aprila 2014. godine (u daljem tekstu: osporena odluka), u vezi sa tužbom koju je on pokrenuo za upravni postupak.
3. Osporena odluka je uručena podnosiocu zahteva 7. avgusta 2015. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti osporene odluke Vrhovnog suda, koja navodno povređuje član 21. [Opšta načela], član 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] i član 24. [Jednakost pred zakonom] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava i članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 1. septembra 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 14. oktobra 2015. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Bekim Sejdiu (član) i Artta Rama-Hajrizi (članica).
8. Dana 13. novembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i kopiju zahteva poslao Vrhovnom sudu, dok je istog datuma tražio od Osnovnog suda u Uroševcu povratnicu prijema konačne odluke od strane podnosioca zahteva.
9. Dana 14. septembra 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu u punom sastavu da proglasi zahtev neprihvatljivim, kao očigledno neosnovan.

Pregled činjenica slučaja

Činjenice u vezi sa upravnim postupkom

10. Dana 3. januara 2006. godine, podnosilac zahteva je potpisao ugovor o radu sa opštinskom Direkcijom za zdravstvo i socijalnu zaštitu u Uroševcu (u daljem tekstu: poslodavac), kao radnik obezbeđenja u Glavnom centru za porodičnu medicinu u gradu.
11. Dana 15. novembra 2006. godine, poslodavac je obavestio podnosioca zahteva da mu ugovor o radu nije produžen.

12. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Komisiji za žalbe Skupštine opštine Uroševac (u daljem tekstu: KŽSO Uroševac).
13. Dana 12. januara 2007. godine, KŽSO Uroševac je odlukom br. 07/8638-08 odbila žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu.
14. Podnosilac zahteva se, protiv ove odluke, žalio Nezavisnom nadzornom odboru civilne službe Kosova (u daljem tekstu: NNOCS).
15. Dana 30. marta 2007. godine NNOCS je odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i ostavio na snazi odluku KŽSO Uroševac.

Činjenice u vezi sa sudskim postupkom

16. Podnosilac zahteva je protiv odluke NNOCS uložio tužbu za upravne sporove pred Vrhovnim sudom.
17. Dana 18. jula 2007. godine, Vrhovni sud je odbacio tužbu podnosioca zahteva i predmet poslao Opštinskom sudu u Uroševcu na odlučivanje kao nadležnom sudu.
18. Dana 18. septembra 2012. godine, Opštinski sud u Uroševcu je (rešenje C. br. 548/07) odbacio tužbu podnosioca zahteva, jer je podneta van zakonskog roka.
19. Podnosilac je izjavio žalbu na rešenje Apelacionom sudu u Prištini.
20. Dana 30. decembra 2012. godine, Apelacioni sud je, rešenjem Ac. br. 4753/12, delimično usvojio žalbu podnosioca zahteva, tako što je preinačio odluku prvostepenog suda u pogledu primene materijalnog prava. Konačno, Apelacioni sud je odlučio da tužbu podnosioca odbaci u celosti, kao van roka.

Činjenice u vezi sa vanrednim pravnim sredstvom

21. Neodređenog datuma, podnosilac je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu.
22. Dana 14. aprila 2014. godine, Vrhovni sud je rešenjem Rev. br. 80/2014 odbio zahtev podnosioca za revizijom kao neosnovan, i ostavio na snazi rešenje Apelacionog suda.
23. Pored toga, Vrhovni sud je dao sledeće obrazloženje:

“U konkretnom slučaju, tužilac je tužbu pred sudom podneo nakon isteka roka predviđenim napred pomenutim zakonima, iz razloga što je tužba sudu podneta dana 22.05.2007. godine, dok je konačno rešenje primio dana 11.04.2007. godine.

Prema oceni Vrhovnog suda Kosova, nižestepeni sudovi su pravilno primenili odredbu člana 83 ZOPRO zato što je ovaj rok prekluzivan, i nakon isteka ovog roka radnik gubi pravo na sudsku zaštitu, s toga tužbu podnesenu nakon isteka ovog roka treba obavezno odbaciti kao neblagovremenu, dakle, Vrhovni sud Kosova ocenjuje da je rešenje drugostepenog suda pravilno i zakonito.”

Navodi podnosioca

24. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena ustavna prava garantovana u Poglavlju II, odnosno članovi 21. 22. i 24. Ustava.
25. Podnosilac zahteva, između ostalog, tvrdi da su prvostepeni i drugostepeni sud doneli odluku u suprotnosti sa odredbama člana 224. Zakona o udruženom radu, jer su pogrešno tumačili odredbe ovog zakona.
26. Pored toga, podnosilac traži da Sud proglasi njegov zahtev osnovanim i poništi odluke svih sudova, koje se odnose na njegov slučaj, uključujući upravne odluke.

Prihvatljivost zahteva

27. Sud će da razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
28. Pre svega, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

29. Sud, dalje, se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

30. Sud, takođe uzima u obzir pravilo 36 (1) (d) i 36 (2) (b) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

(...)

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

(...)

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava.”

31. Sud primećuje da podnosilac zahteva tvrdi povredu članova 21. 22. i 24. Ustava. On smatra da ove ustavne povrede proizilaze od odbijanja redovnih sudova da razmotre tužbu za upravni spor.
32. U vezi sa ovim tvrdnjama, Sud primećuje da su različite instance redovnih sudova, uključujući i Vrhovni sud, koje su se bavile slučajem podnosioca,

odbacile kao neosnovanu tužbu za upravni spor na osnovu proceduralnih razloga, odnosno ulaganja navedene tužbe nakon zakonskog roka od 30 (trideset) dana.

33. Štaviše, Sud primećuje da podnosilac zahteva samo nabraja ustavne odredbe garantovane u Poglavlju II Ustava, a ne argumentuje kako su one povređene u njegovom slučaju, kao što je propisano članom 48. Zakona.
34. Pored toga, podnosilac zahteva tvrdi da su redovni sudovi pogrešno tumačili odredbe materijalnog zakona, odnosno član 224. Zakona o udruženom radu.
35. U tom smislu, Sud naglašava da takva tvrdnja je prirode zakonitosti i pitanje zakonitosti spada u delokrug redovnih sudova.
36. Ustavni sud, primećuje da prema Ustavu nema dužnost da deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetim od strane redovnih sudova. Njihova je uloga da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLjP, presua od 21. januara 1999. godine, vidi, i: slučaj KI70/11, podnosilac zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
37. Nadležnost Ustavnog suda je da utvrdi da li su postupci, uopšteno, pred redovnim sudovima bili ispravni i pravični u celosti (vidi, između ostalog: slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima od 10. jula 1991. godine).
38. Sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom slučaja ne znači da može da pokrene prihvatljiv i opravdan zahtev, tvrdeći povredu njegovih/njenih prava zaštićenih Ustavom i EKLjP.
39. U ovim okolnostima, Sud smatra da činjenice predočene od strane podnosioca zahteva ni na jedan način ne pokazuju da su mu redovni sudovi uskratili prava garantovana Ustavom, odnosno članovima 21. 22. i 24. Ustava.
40. Shodno tome, zahtev je na ustavnim osnovama očigledno neosnovan, i treba da se proglasi neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) (d) i 36 (2) (b) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 48. Zakona i pravilima 36 (1) (d), 36 (2) (b) i 56 (2) Poslovnika, 6. februar 2017. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

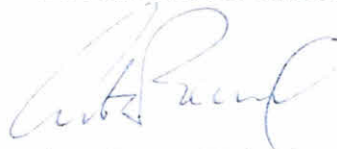
Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi